

ACC. N:R M. 11905:1.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Här har varit fiske från gammalt.
Folket kom väl hit på 1500-talet. De flyttade
de inifrån Gädderite; där var boplats förr. Här var
endast husbehovsfiske. Ingen export på den tiden.
Den tiden hade de inga båtar, så de gick på
långfärder, utan de var här inne i stäven. Sen
gjorde de större båtar, och så gick de ut Norge't
till. Det var visse tider; under vintern var det isyn-
nerhet. På slutet av 1700-talet började de att
frakta på Norge och Danmark, och det var
med trä. De hade inte garnfiske. De hade hum-
merfiske och ostronfiske också; de låg här i
början på 1800-talet och fångade ostron, och de
höll nog på till -70-talet. Sen var det inte
nått. De ljustra här förr, men det blev för-
bjudet på 1880- eller 1890-talet. De ljustra lite
av varje. De hade lanternor, som de hade
framme i stäven, för fisker går till ljuset.

I början på 1500-talet var här sillfiske, och det var därför folk flytta hit. Och så var det ju bra hamn här. Dörjsticke har de inte haft mycket. Här var ett par stycken, som gick på det. Piltsticke var här till husbehov.

Fiskebäckskil var gymnasiemärke till 1910. Då fick vi lösa våra tomter här, vi som ville, men här är en del som inte har löst ännu. Genom Margaretha Hvitfeldt kom stipendieinrättningen till.

Bryggor har här varit länge. Vi äger dem inte. Vi har nyttjanderätten men inte äganderätten, men vi skattar inte för dem. Vi får kalla dem för våra. I bryggorna till ett par 3 hus. Sjöbodarne ligger på båda sidor av bryggorna och de hör till dem som har nyttjanderätten av bryggorna. Bodtomterna äger vi. De var billiga. 50 kronor för 1 bodtomt. De gamle så att säga, att det stod en

bod ute på "Bonden", som de kröp in i, när de var ute och fiskat! ("Bonden" se kartan!) Det var enligt sägen detta.

Jordbruket var smålotter. Det ägde skepp-
parerna här och på Gåsö. Litet havre odlades och
råg och vete och mycket potatis; den har varit
huvudnäringen på jordbruket. Här var kor i min
barndom; här var fullt av lagårdar inne i samhäl-
let; åttskilliga grisar fanns här; de som hade stora
hushåll, hade gris och höns. Det kom "räck" på
1890-talet. Då blev renhållningen mera effektiv;
kor och grisar gick annars ute i samhället.

Inga hästar har här varit. Här var en "gammel"
"skeppar", som alltid hade en get. Här har inte
varit några arlöningar in natura, som jag vet.
Socknestämman har de haft. Den närmste grannen
gick till den andre och sa: "Det är sockne-
stämma hos Ole Bennses; och budet går sörover"

ACC. N:R M. 11905: 4.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Ja, det fick ju gå både "söröver" och "nöröver",
om det var mitt på Fiskebäckskil. Detta upp-
hörde på mitten av 1800-talet.

Krokfiske bedrens utanför Norge i början på
1800-talet. Här är inget krokfiske nu. Vattnet är
fritt för alla. Redskapen är backer och dörj. Red-
skapen tillverkade man själv. Förr i tiden slog
man linorna, men till att "re på" med känsor
och krok, det gör de "gälve". De har skal
som bete. Skalen tog de med skaver, och med
stälkivor. Och det är på grundare vatten. Där
det är lerbotten och sandbotten, där är det
bäst. De förvara dem här vid bryggorna i
vattnet. Förr var det gott om kolja här, men den
försvann vid sista sillperioden. Den kom till-
baka 1921, men det var bara 1921, och sen har
den inte varit här. Torsten är inte god om
sommarerna, för det skall vara r i månaden.

Man har inte gett mycket fisk åt grisarna. Jag minns då under Sillperioden, att grisen smaka ju sill. Och skall det vara fisk åt den så skall den vara Rikt.

Förr saltat man fisk till husbehov. Först rensa man fisken och sen fyllde man buken med salt och därefter lades fisken i fjärdingar. Passerad lever och förvällda korngryn blandades och lades i fiskbuken, som koldes, och det kalla man "piltkuvad." Vid festliga måltider användes längr; den hade den största effekten. Men kolja användes också. Till färs var kolja det brukligaste. Fisk åt man dagligen; här var ingen charkuterist då, för då fick man fara över till Lysekil. Men de saltat ner grisar och kor. Man åt inte mycket skadjuar. Vi sålde dem; de gick in till Uddevalla. De rodde och segla in till Uddevalla. Ja, de körde på häst-

ACC. N:R M. 11905: 6.

Skjutser och så transporterades skaldjuren
med tåget till Stockholm.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND